



**CONCILIO||RVM QVATVOR GENE=||ralium. Niceni.
Constantinopolitani. Ephesini. et Calce=||donensis. Que
diuus Gregorius magnus tanq[uam]|| quatuor Euangelia
colit ac veneratur.||**

Merlin, Jacques

Coloniae, 1530

VD16 M 4842

Concilium Aurelianense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72934](http://urn.nbn.de/hbz:466:1-72934)

Concilium Aurelianum.

R LXIX. ¶ Seditionarios nunq̄ ordinandos clericos, sicut nec vſurarios, vel iniuriarum suarum vltores.

S LXX. ¶ Clericum scurrilem & verbis turpibus iocularē, ab officio retrahendum.

T LXXI. ¶ Synodū etiā secundū cōstituta patrū etiā annis singulis placuit cōgregari, qm̄ cū pace dimittimus gratias deo agimus, orātes eius clementiā, vt hæc eadē facere in honorē dñi multos per annos possimus. Ego Cæsarius in Christi noīe ep̄s iuxta id quod vniuerſis coepiſ meiſ q̄ mecū ſcriperunt, placuit instituta patrū ſecutus, his diſſinſionibus annuens ſub die quinto Calendas Septembris, ſubſcripsi, ſimiliter & alijs ſubſcripſerunt,

¶ Explicit concilium Agathense.

Incipiūt capitula concilij Aurelianensis.

- | | |
|---|--|
| ¶ De homicidis & adulteris & furibus, ſi ad eccleſiam confugerint. | ¶ Ut abbates in potestate episcoporum ſint, & de monachis vagis. |
| ¶ De raptoribus ad eccleſiam cōfugiētibus. | ¶ Ut monachi oratorio v̄l zonis nō vtantur. |
| ¶ De ſeruis ſi ad eccleſiam confugerint. | ¶ Si monachus vxorem duxerit. |
| ¶ De eo q̄ ab ep̄o aliquid repeti, vt pro ipſa cōuentione ab eccleſia non priuetur. | ¶ Ut monachus fine permifſu ep̄i vel abbatis cellulas non confruatur. |
| ¶ Si ep̄s ſeruum alterius clericum fecerit. | ¶ Si ep̄s cuiq̄ terrulas p̄fūt̄terit excolendas, fine p̄iudicio iuris eccleſie tenebuntur. |
| ¶ Si diaconus aut presbyter crimen capitale commiſſerit. | ¶ Ut ante pascha quadragēſima tenebuntur. |
| ¶ De his qui p̄cēnitiam violauerunt. | ¶ Ut nullus ciuium festiuitates maiores in vilia celebret. |
| ¶ Si p̄ſbyter aut diaconus ſe pro reatu aliq̄ ab euchariftia ſuſpenderit. | ¶ Ut populus aī cōpletā miſſam & benedictionē acceptā egredi non p̄fūmat. |
| ¶ Si relicta p̄bri aut diaconi aliq̄ ſe cōtiuxerit. | ¶ Ut letanīa aī ascensionē dñi celebrent. |
| ¶ De his quæ in altario offeruntur. | ¶ De clericis qui ad officium venire contemnunt. |
| ¶ De his quæ à fidelibus in parrochianis ecclēſiis offeruntur. | ¶ De familiaritate extraneis mulierum. |
| ¶ Ut ep̄icopuſ & pauperes & infirmos tueatūr. | ¶ De religioſis ſecularibus qui diuinationibus attendunt. |
| ¶ Ut basilicæ in cuius territorio ſunt, in eius ep̄icopuſ maneat potestate. | ¶ Quod ep̄icopuſ die dominica ab ecclēſia abſeſſe non debet. |
| ¶ De inceſtis, vt excommunicentur. | |

Incipit Concilium Aurelianense.

XXX. Ep̄icoporum.



Vm autore deo in Arelianensi vrbe fuisset concilium ſummorum antiftitum congregatum, communī omnium collatione complacuit, vt hoc quod verbiſ ſtauerunt, etiam scripturæ testimonio roborarent.

Capitulum primum.

X Id cōſtituimus obſeruandum quod ecclēſiati canones decreuerunt, & lex Romana cōſtituit, vt ab ecclēſiæ atrijs, vel domo ep̄icopuſ reos abſtrahere omnino non liceat, ſed nec alteri confignari, niſi ad euangelia datis sacramentis de morte, & debilitate, & omnium poenarum genere ſint ſecuri, ita vt ei cui reus fuerit criminolus de ſatisfactione conueniat, quod ſi ſua ſacramenta conuictus fuerit violaffe, reus periuri, non ſolum à communione ecclēſie, vel omnium clericorum, verumetiam & à catholicorum conuiuio ſeparetur. Quod ſi is cui reus eſt, noluerit, intentione faciente componi, & ipſe reus de ecclēſia actus timore diſcēſſerit, ab ecclēſiæ clericis non quæratur.

Y II. ¶ De raptoribus autem id cōſtituendum eſſe censuimus, vt ſi ad ecclēſiam raptor cum rapta confugerit, & feſtimam ipſam violentiam pertulisse conſtituerit, ſtatiu liberetur de potestate raptoris, & raptor mortis vel pœnarum impunitate confeſſa aut ſeruendi conditio ni ſubiectus fit, aut redimendi ſe liberam habeat facultatem. Si vero quæ rapitur patrem habere conſtituerit, & puella raptori conſenſerit, potestati patris excuſata reddatur, & raptor à patre ſuperiori conditioni ſatisfactioni tenebatur obnoxius.

Z III. ¶ Seruus qui ad ecclēſiam confugerit pro qualibet culpa, ſi domino pro admiffa culpa ſacramentum fuſcepere, ſtatiu ad ſeruitum domini ſui redire cogatur, & poſtea q̄ dato ſacramēto

Consilium Aurelianense.

Fo. XCVIII

eramento Domino fuerit confignatus, si aliquid pœnae pro eadem culpa à qua excusatur probatus fuerit pertulisse, pro contemptu Ecclesiæ, & prævaricatione fidei à communione, & conuictio Catholicorum extraneus habeatur, si vero seruus pro culpa sua ab Ecclesia defensatus sacramenta Domini clericis exigentibus de impunitate percepit, exire non lentem à domino liceat occupari.

III. ¶ Si quis ab Episcopo suo, vel de Ecclesia, vel de proprio iure crediderit aliquid ad A repetendum, si nihil conuicti aut criminationis obiecere, eum pro sola contentione à communione Ecclesia non liceat submoueri.

V. ¶ Si seruus absente vel nesciente domino, episcopo sciente quod seruus diaconus B aut presbyter fuerit ordinatus, ipso in clericatus officio permanenter Episcopus eum domino duplice satisfactione compenset. Si vero Episcopus eum seruum nescierit, qui testimonium perhibent, aut eum supplicauerint ordinari simili redhibitioni teneantur obnoxij.

VI. ¶ Si diaconi, aut presbyteri crimen capitale commiserint, simul & ab officio, & communione pellantur.

VII. ¶ De his qui suscepta pœnitentia religionem suæ professionis obliti ad secularia relabuntur, placuit eos & à communione suspendi, & ab omnium Catholicorum coniuicijs separari, quod si post interdictum cum eis quisquam præsumperet manducare, & ipse communione priuetur.

VIII. ¶ Si diaconus vel presbyter pro reatu suo se ab altaris communione sub pœnitentiis professione submouerint, sic quoque si alii defuerint, & causa certæ necessitatis exoritur, poscentem baptismum liceat baptizare.

IX. ¶ Si se cuicunque mulier duplice coniugio presbyteri vel diaconi relicta coniungerit, aut castigati separantur, aut certe si in criminum intentione persistenter pari excommunicatione plectantur.

X. ¶ Antiquos Canones relegentes priora statuta credimus renouanda, ut de his que G in altario oblatione fidei conferuntur, medietatem Episcopus sibi vendicet, & medietatem sibi dispensandam secundum gradus cleris accipiat, tam de prædijs quam de omni communitate in Episcoporum potestate durantibus.

XI. ¶ De his que parochijs in terris, vineis, mancipijs, atque peculijs quicunque fideles H obtulerint antiquorum Canonum statuta serueni, & omnia in Episcopi potestate confiant, de his tamen que in altario accesserint, tertia fideliter episcopis deferatur.

XII. ¶ Episcopus pauperibus, vel infirmis, qui debilitate faciente non possunt suis manibus laborare, victum & vestimentum in quantum possibilitas habuerit, largiatur.

XIII. ¶ Omnes basilicæ que per diuersa loca constructæ sunt vel quotidie construuntur K placuit secundum priorum Canonum regulam, ut in eis Episcopi territorio in cuius positâ sunt, potestate confiantur.

XIIII. ¶ Ne superstes frater thorum defuncti fratris ascendar, nec se quisque amissæ vxoris sorori audeat sociare, quod qui fecerint, Ecclesiastica distinctione feriantur.

XV. ¶ Abbates pro humilitate religionis in episcoporum potestate confiant, & si quid M extra regulam fecerint ab Episcopis corrigitur, qui semel in anno in loco vbi Episcopus elegerit, accepta vocatione conueniant, monachi autem abbatibus omni obedientia, & deuotione subiaceant. Quod si quis per contumaciam extiterit indeuotus, aut per aliqua loca vagari, aut peculiare aliquid h[ab]e præsumperit, omnia que acquisierit, ab abbatibus auferant secundum regulam monasterio profutura, ipsi autem qui fuerant peruagati, vbi inuenti fuerint, cum auxilio epi tanquam fugaces sub custodia reuocentur, & reum se ille abbas futurum esse cognoscat qui in huiusmodi personis non regulari animaduersione dixerit, vel qui suscepit monachum alienum.

XVI. ¶ Monacho orarium in monasterio vel zonas habere non liceat.

XVII. ¶ Et si postea vxori fuerit sociatus tantæ prævaricationis reus, nunquam Ecclesiastici gradus officium sortiatur.

XVIII. ¶ Nullus monachus congregatione monasterij derelicta ambitionis & vanitatis P impulsu, cellulam construere sine episcopi permissione, vel abbatis sui voluntate præsumat.

XIX. ¶ Si Episcopus humanitatis intuitu, manciplia, vineolas, vel terrulas clericis vel Q monachis præstiterit excolendas, vel pro tempore tenendas, etiam si longa transisse annorum spacia comprobentur, nec nullum Ecclesia præjudicium paliatur secularis legis scriptio, que Ecclesia aliquid impediat, apponatur.

XX. ¶ Id sacerdotibus omnibus est decretum, ut ante paschæ solemnitatem non quinquagesima, sed quadragesima teneatur.

R 4

¶ Ut nulli

Concilium Aurelianense.

- S XXI ¶ Ut nulli ciuium paschæ natalis domini, vel quadragesimæ solemnia in villa liceat celebrare, nisi quem infirmitas prohibetur tenuisse.
- T XXII ¶ Cum ad celebrandas missas in dei nomine conuenit populus non ante discedat quam missæ solemnitas compleatur, & ubi episcopus non fuerit, benedictionem accipiat sa-
- V XXIII ¶ Rogationes, id est, laetanias ante Ascensionem domini placuit cele- (cerdotis, brari ita ut præmissum triduanum ieiunium in dominicæ passionis solemnitate soluatur, per quod triduum serui & ancillæ ab opere relaxentur, quo magis plebs vniuersa conueniat, quo triduo omnes abstineant, & quadragesimalibus cibis vtantur).
- X XXIII ¶ Clerici vero qui ad opus sanctum adesse contempserint secundum arbitrium epi- scopi Ecclesiasticae suscipiant disciplinam.
- X XXV ¶ De familiaritate extranearum mulierum Episcopi quam presbyteri, vel diaconi præteriorum Canonum statuta custodiant.
- Y XXVI ¶ Si quis clericus, monachus, vel secularis diuinationem vel auguria crediderit obser- uanda, vel sortes quas mentiuntur esse sanctorum quibuscunque putauerint intimandas, cum his qui eis crediderint, ab Ecclesiæ communione pellantur.
- Z XXVII ¶ Episcopus si infirmitate non fuerit impeditus, Ecclesiæ cui proximus fuerit, die dominico deesse non debet, similiter & alijs qui mecum scriperunt, numero triginta & tres.

H V C V S Q V E C O N C I L I A G A L L I A E.

SEQVNTVR CONCILIA HISPANIAE.

Incipiunt capitula Concilij Elibertini.

¶ De his qui post baptismum idolis sacrificat, 1	Clerum non veniant 24
¶ De sacerdotibus Gentium qui post baptis- mum immolauerunt 2	De epistolis communicatorijs confessorum, 25
¶ De eisdem si idolis tantum munus dede- rent. 3	De hoc ut omni sabbato ieiunetur. 26
¶ De eisdem si cathecumini adhuc immolant quando baptizabuntur. 4	De clericis ut extraneam mulierem in domo non habeant 27
¶ Si domina per zelum ancillam occiderit 5	De oblationibus eorum qui non coicant 28
¶ Si quicunq; per militiam hominem inter- fecerit 6	De Inerguminis qualiter habeantur 29
¶ De penitentibus mœchiæ si fecerit 6	De his qui post lauachrum mœchati fuerint, vt nec subdiacones fiant 30
¶ rursus peccauerint. 7	De adolescentibus qui post lauachrum mœ- chati sunt 31
¶ De foeminis qui adulteros maritos relin- quunt, & alijs nubunt 8	De excommunicatis presbyteris, vt in ne- cessitate communionem dent 32
(bunt 9)	De Episcopis & ministris, vt ab uxoribus abstineant 33
¶ Defoeminis quæ relictis viris suis, alijs nu- bunt 9	Ne cœrei in cemeterijs incendantur. 34
¶ De reicta cathecumini si alterum duxerit, 10	Ne foeminæ in cemeterijs peruigilent 35
¶ De reicta cathecumina si grauiter 10	Ne pictura in Ecclesiæ stant. 36
ægrotauerit. 11	De inerguminis baptizandis 37
¶ De mulieribus quæ lenocinium fecerint 12	Vt in necessitate, & fideles baptizent. 38
¶ De virginib; deo sacratissi adulterauerit, 13	Ne de hoc quod idololatratum est, fideles ac
¶ De virginibus secularibus si nicechatæ fint 13	Vt prohibeant domini idola (cipiant 39
¶ De Coniugio eorum qui ex Gen- tilitate veniunt 14	colere seruis 40
¶ De puellis fidelibus, ne infidelibus coniun- 15	De his qui ad fidem veniunt, quomodo ba- ptizentur 41
¶ De eis qui filias sacerdotibus (gantur 16	De celebratione Penthecostes 42
Gentilibus coniungunt 17	De meretricibus paganis si conuertuntur. 43
¶ De sacerdotib; & misstris si mœchati fuerit, 18	De cathecumini qui Ecclesiæ 43
¶ De clericis negotia vñ nundinas seftatibus 19	non frequentant 44
¶ De clericis & laicis vsurarijs, 20	De fidelibus si apostatauerint quamdiu poe- niteant 45
¶ De his qui tardius ad Ecclesiæ accedunt, 21	De eo qui vxorem habet, si sepius mœ- chatur, 46
¶ De Catholicis in hæresim transeuntibus, si non reuertuntur 22	De bapti
¶ De temporibus ieiuniorum. 23	
¶ De his qui peregre baptizantur, vt ad	